

Hana Fořtová

„Kotrmelce se dělají pořád stejně...“

1. zvuk píšťalky

2. (01.24.26 – 01.24.34)

Spějme dál, statně dál za sokolským praporem, dokud boj neustal...

3. Prolne se s písní *Spějme dál* (00.00.00 – cca 00.00.14)

4. **komentář:** Tuto sokolskou píseň paní Hana Fořtová, rozená Šípalová, pje stále dál i po ukončení své celoživotní kariéry v černošickém Sokole. Narodila se 7. října 1940 na pražském Břevnově v přízemním bytě, kde bydlela se svými rodiči a mladší sestrou.

5. (00.02.17 – 00.02.33)

Moji rodiče tam bydleli v takovém novomanželském bytě, takže z kuchyně bylo vidět na nohy od lidí, když šli po chodníku, tak od kolen dolů byly vidět nohy. Výš nic.

6. **komentář:** Jak naše pamětnice sama říká, všechny důležité události se děly na její narozeniny nebo kulaté výročí, a tak se i stěhování rodiny Šípalových do Černošic odehrálo, zrovna když slavila pět let.

7. zvuk píšťalky

8. **komentář:** Aby se lépe začlenila do kolektivu v novém městě, zavedli ji její rodiče do černošického Sokola. V Sokole kromě cvičení nezapomínali ani na udržování tradic, jako byla např. mikulášská nadílka.

9. (00.32.03 – 00.32.26)

Přišel Mikuláš s andělem a s čertama. A teď ty čerti malí tam vlítli a začali tam lítat a řídit. A já v tom momentě jsem si vzpomněla, že jsem nevěděla v Sokole, co se cvičí a že jsem stála v

koutě, tak já jsem strašnou rychlostí vylezla po tom žebříku nahoru a nechtěla jsem vůbec slízt dolu.

10. **komentář:** Jak rychle malá Hana lezla po žebřinách nahoru, tak rychle se posouvá náš příběh rovnou na střední školu. Ve škole se jí velmi dařilo až na neoprávněnou dvojku z tělocviku, kterou si vysloužila kvůli sporu mezi soudružkou učitelkou a Haniným tatínkem, ale ani to ji z míry nevyvedlo a ve studiu pokračovala s vervou dál.

11. (00.20.51 – 00.21.01)

Já jsem maturovala, měla jsem samý jedničky a dvojku z tělocviku. No, přežila jsem to a už pak mi to nikdy nevadilo, ale to vysvědčení mi to kazilo.

12. **komentář:** A tak se dlouholetá Sokolka procvičila svým životem dál – vystudovala chemii, celý život pracovala ve zdravotnictví, našla k sobě druhou cvičku v osobě svého manžela Jiřího Fořta, vdala se a měla s ním dvě děti, které pokračovaly v jejích šlápějích – dodnes také cvičí v Sokole.

13. zvuk píšťalky

14. **komentář:** Jak šel čas, spartakiády mohly opět nahradit sokolské slety a z Československého svazu tělesné výchovy se mohl opět stát opravdový Sokol...

15. (01.16.14 – 01.16.21)

Kotrmelce se dělají stejný, ať se to jmenuje, jak se to jmenuje.

16. **komentář:** Po sametové revoluci se paní Fořtová stala náčelnicí černošického Sokola, v této funkci byla po mnoha letech vystřídána svou dcerou. Přesunula se do čela oddílu Sokolů v nejlepších letech, tzv. věrné gardy. Díky tomu, že se celý život vášnivě pohybovala, je velmi aktivní dodnes. A co by nám všem paní Fořtová poradila do života?

17. (01.03.55 – 01.04.11)

Dívat se na všechno optimisticky. Protože nejhorší je, když si člověk řekne, zase musím tohle a zase musím tohle, mně se tak nechce a musím. Ne, prostě něco, co musím udělat, tak to udělám!

18. Píseň *Spějme dál* – vynoří se potichu (00.00.00 – cca 00.00.14)

19. zvuk píšťalky

20. **komentář:** Dnešnímu cvičení nazdar! Zdar!